TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2011. gada 25. janvārī*

Lieta C-382/08 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 19. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 25. augustā, tiesvedībā

Michael Neukirchinger

pret

Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], D. Švābi [*D. Šváby*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], E. Levits, L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 15. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— M. Neikirhingers [*M. Neukirchinger*] — pats savā vārdā,

— Austrijas valdības vārdā — K. Pezendorfere [*C. Pesendorfer*] un G. Eberhards [*G. Eberhard*], pārstāvji,

— Polijas valdības vārdā — M. Dovgelevičs [*M. Dowgielewicz*] un M. Špunars [*M. Szpunar*], pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā — E. Traversa [*E. Traversa*] un B.R. Kilmans [*B.-R. Killmann*], pārstāvji,

— EBTA Uzraudzības iestādes vārdā — K. Lūiss [*X. Lewis*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 7. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par EKL 49. un nākamo pantu interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp M. Neikirhingeru un *Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen* [Grīskirhenes iecirkņa pārvalde] par šīs iestādes lēmumu, ar kuru prasītājam ir uzlikts administratīvs sods par noteikumu par lidojumu ar gaisa balonu organizēšanu neievērošanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

3 Padomes 1992. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2407/92 par gaisa pārvadātāju licencēšanu (OV L 240, 1. lpp.) preambulas pirmajos trīs apsvērumos ir noteikts:

"[..] tā kā ir svarīgi izveidot gaisa pārvadājumu politiku iekšējam tirgum laikposmam līdz 1992. gada 31. decembrim, kā paredzēts Līguma 8.a pantā;

[..] tā kā iekšējais tirgus aptver teritoriju bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprite;

[..] tā kā pakalpojumu sniegšanas brīvības principa piemērošana gaisa pārvadājumu nozarē liek ievērot šīs nozares īpatnības."

4 Saskaņā ar Regulas Nr. 2407/92 1. pantu:

"1. Šī regula attiecas uz prasībām darbības licenču piešķiršanai un uzturēšanai, ko veic dalībvalstis attiecībā uz gaisa pārvadātājiem, kas reģistrēti Kopienā.

2. Šī regula neattiecas uz pasažieru, pasta un/vai kravas pārvadāšanu pa gaisu ar bezmotora lidaparātiem un/vai ultraviegliem mehāniskajiem lidaparātiem un uz vietējiem lidojumiem bez pārvadājuma starp dažādām lidostām. Šīm darbībām piemēro valstu tiesību aktus par darbības licencēm, ja tādi ir, un Kopienas un valsts tiesību aktus par gaisa pārvadātāju sertifikātu (*AOC*)."

5 Regula Nr. 2407/92 tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes (2008. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 1008/2008 par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (pārstrādāta versija) (OV L 293, 3. lpp.). Saskaņā ar tās

28. pantu ar nosaukumu "Stāšanās spēkā" šī pēdējā regula stājās spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī 2008. gada 31. oktobrī.

Valsts tiesiskais regulējums

6 1957. gada 2. decembra Aviācijas likuma (*Luftfahrtgesetz, BGBl.* 253/1957), tā redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2008. gada 26. jūnijā publicēto likumu (*BGBl. I*, 83/2008) (turpmāk tekstā — "*LFG*"), 11. panta 1. punktā ir noteikts:

"Gaisa kuģi ir aparāti, kas piemēroti personu vai objektu pārvietošanai pa gaisu, bez mehāniskas saskarsmes ar zemi, neatkarīgi no tā, vai tie ir smagāki par gaisu (piemēram, lidmašīnas, planieri, paraplāni, deltaplāni, svārstveida spārnu lidaparāti, helikopteri, žiroplāni un izpletņi) vai vieglāki par gaisu (piemēram, dirižabļi vai baloni)."

7 LFG 102. panta 1. punktā ir noteikts:

"Uzņēmumiem, kuri ar bezmotora lidaparātiem vai ultraviegliem mehāniskajiem lidaparātiem vēlas veikt komerciālus gaisa pasažieru, pasta un/vai kravas pārvadājumus vai veikt vienīgi apļveida lidojumus bez pārvadāšanas starp dažādām lidostām, federālajam transporta, inovāciju un tehnoloģiju ministram vai iestādei, kuras kompetencē

tas ir atbilstoši 140.b pantā paredzētajam pilnvarojumam, jāpieprasa pārvadāšanas atļauja 104. un nākamo pantu nozīmē, kā arī darbības atļauja 108. panta nozīmē."

8 LFG 104. pantā ir paredzēts:

"1. Iesniegumā par pārvadāšanas atļaujas izsniegšanu pārliecinoši jānorāda uzņēmuma izveidošanai un darbības nodrošināšanai nepieciešamie finanšu līdzekļi.

2. Iesniegumā turklāt jānorāda:

a) uzvārds un vārds (sabiedrības nosaukums), dzīvesvieta (juridiskā adrese) un uzņēmuma darbības vieta;

b) personu, kuras ir pilnvarotas uzņēmumu pārstāvēt, vārds, dzīvesvieta un pilsonība;

c) paredzētā darbība, piemēram, apļveida lidojumu veikšana;

d) [..]

e) paredzētā lidojumu telpa, t.i., teritorija, kurā uzņēmums veiks savu darbību;

f) paredzētais gaisa kuģu skaits un veids;

g) paredzētā uzņēmuma organizācija.

[..]"

9 LFG 106. pantā ir paredzēts:

"1. Pārvadāšanas atļauju izsniedz, ja:

a) pieprasītājs ir [1992. gada 2. maija] Eiropas Ekonomikas Kopienas dibināšanas līguma [OV 1944, L 1, 1. lpp.] dalībvalsts pilsonis, dzīvo Austrijā, ir uzticams un profesionāli kompetents;

b) ja ir nodrošināta darbības drošība un ir pierādīta uzņēmuma maksātspēja un

c) ja ir iesniegti pierādījumi par 164. pantā vai Regulā (EK) Nr. 785/2004 paredzēto apdrošināšanas līgumu noslēgšanu.

2. Ja uzņēmējs nav fiziska persona, uzņēmumam ir jābūt reģistrētam Austrijā un lielākās daļas pamatkapitāla īpašniekiem ir jābūt Eiropas Ekonomikas Kopienas dibināšanas līguma dalībvalstu pilsoņiem."

10 Saskaņā ar LFG 108. pantu:

"1. Gaisa pārvadājumu uzņēmuma darbība tiek atļauta, tikai pamatojoties uz atļauju, ko pēc pārvadāšanas atļaujas īpašnieka pieprasījuma izsniedz federālais transporta, inovāciju un tehnoloģiju ministrs vai iestāde, kuras kompetencē tas ir atbilstoši 140.b pantā paredzētajam pilnvarojumam (darbības atļauja).

2. Darbības atļauju izsniedz, ja ir izpildīti pārvadāšanas atļaujā paredzētie nosacījumi un ja ir nodrošināta pārvadājumu drošība. Atļauja ir jāizsniedz rakstveidā, pretējā gadījumā tā nav spēkā."

11 Atbilstoši LFG 169. panta 1. punkta ceturtajai daļai pasažieru komerciāla gaisa pārvadājumu darbība bez šī likuma 102. pantā minētajām atļaujām ir sodāma ar naudas sodu vismaz EUR 3 630 apmērā.

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

12 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka 2008. gada 22. janvārī *Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen* pieņēma lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, uzliekot M. Neikirhingeram naudas sodu EUR 3 630 apmērā, un gadījumā, ja šīs summas piedzīšana būtu neiespējama, paredzot aizstāt to ar brīvības atņemšanas sodu uz 181 dienu.

13 M. Neikirhingeram tika pārmests, ka 2007. gada 19. jūnijā viņš no pļavas Vīsā [*Wies*], Kallhamā, Augšaustrijas federālajā zemē, bez pārvadāšanas un darbības atļaujām ir veicis komerciālu pasažieru pārvadājumu ar karsta gaisa balonu pretēji LFG 104. un nākamajos pantos, kā arī 108. pantā noteiktajam.

14 M. Neikirhingers, kam ir Vācijā izsniegta komerciālo pasažieru un kravas gaisa pārvadājumu ar balonu atļauja, pret šo administratīvo lēmumu cēla prasību iesniedzējtiesā, tostarp apgalvojot, ka brīva pārvietošanās ļauj uzņēmējam, kas veic lidojumus un kuram ir Vācijā izsniegta atļauja, veikt savu darbību Austrijā.

15 Ņemot vērā, ka M. Neikirhingers uz laiku bija ieradies citā dalībvalstī, lai tur sniegtu pakalpojumus, pēc iesniedzējtiesas domām, uz pamata lietas faktiem *a priori* attiecas pakalpojumu sniegšanas brīvība.

16 Iesniedzējtiesa norāda arī, ka Augšaustrijas federālās zemes *Landeshauptmann* (valdības galva), darbodamies kā kompetentā pirmās instances aviācijas iestāde attiecīgajā jomā, M. Neikirhingeram bija izsniegusi vispārēju izlidošanas atļauju atbilstoši LFG 9. pantam, kas bija spēkā 2008. gadā visā šīs federālās zemes teritorijā. Šīs atļaujas izsniegšana turklāt nozīmē, ka šī amatpersona bija atzinusi M. Neikirhingeram Vācijā izsniegtās atļaujas spēkā esamību.

17 Šajos apstākļos *Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich* [Augšaustrijas federālās zemes Neatkarīgais administratīvais senāts] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [EKL] 49. un nākamie panti [..] ir interpretējami tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts, ka personai, kura ir reģistrēta citā dalībvalstī, proti, Vācijā, un kurai atbilstoši šīs dalībvalsts tiesībām ir izsniegta atļauja organizēt komerciālus lidojumus ar gaisa baloniem, lai tā Austrijā varētu organizēt lidojumus ar gaisa baloniem, Austrijā ir jābūt juridiskajai adresei vai dzīvesvietai ([*LFG*] 106. pants)?

2) Vai [EKL] 49. un nākamie panti [..] ir interpretējami tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru personai, kura ir reģistrēta citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā ir spēkā minētais tiesību akts, un kurai ir saskaņā ar šīs [pirmās] dalībvalsts tiesībām atzīta atļauja organizēt komerciālus lidojumus ar gaisa baloniem, ir jāsaņem jauna atļauja komerciālu lidojumu ar gaisa baloniem organizēšanai citā dalībvalstī, kurā prasības [atļaujas saņemšanai] būtībā ir identiskas tām, kādas personai ir jāizpilda atļaujas saņemšanai izcelsmes valstī, tomēr ar papildu nosacījumu, ka viņa juridiskajai adresei vai dzīvesvietai ir jābūt tās valsts teritorijā, kurā lidojumi tiek organizēti, šajā gadījumā — Austrijā?

3) Vai [LFG] 102. panta noteikumi, skatot tos kopsakarā ar 104. un 106. pantu, ir pretrunā [EKL] 49. pantam, ja Vācijā reģistrēts atļaujas turētājs, izmantojot šo atļauju Austrijā, tiek administratīvi sodīts un tādējādi viņam tiek liegta pieeja tirgum, ņemot vērā, ka saskaņā ar [LFG] 106. panta 1. punktu šādu atļauju un darbības atļauju nevar saņemt, ja Austrijā netiek izveidota pārstāvniecība un/vai

netiek reģistrēta dzīvesvieta, kā arī, ja netiek veikta Vācijā jau reģistrēta karstā gaisa balona pārreģistrācija Austrijā?"

18 2010. gada 21. aprīlī virspalāta nolēma sākt mutvārdu procesu, uzaicinot Tiesas Reglamenta 23. pantā minētās ieinteresētās personas paust savu nostāju jautājumā par to, kura, ņemot vērā EKL 51. panta 1. punktu, Savienības primāro vai atvasināto tiesību norma varētu būt piemērojama brīvai tāda pakalpojuma sniegšanai, kas izpaužas kā komerciāls pasažieru gaisa pārvadājums ar karsta gaisa balonu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

19 Kā atzīmējis ģenerāladvokāts savu secinājumu 25.–30. punktā, tāds pakalpojums kā pamata lietā minētais ietilpst transporta jomā un, konkrētāk, EKL 80. panta 2. punktā paredzētajā gaisa transporta jomā.

20 Tā kā EK līgumā nav nekādu norāžu par pretējo, gaisa transporta jēdziens minētā panta izpratnē jāsaprot kā tāds, kas attiecas arī uz tādiem pārvadājumiem, ko iesniedzējtiesa kvalificē kā komerciālus pasažieru gaisa pārvadājumus ar karsta gaisa balonu. Turklāt, kā uzsvēris ģenerāladvokāts savu secinājumu 26. punktā, saskaņā ar 1944. gada 7. decembrī Čikāgā parakstīto Starptautisko konvenciju par civilo aviāciju karsta gaisa baloni ietilpst tās piemērošanas jomā.

21 Lai gan atbilstoši EKL 80. panta 2. punktam uz jūras transportu un gaisa transportu tiktāl, ciktāl Kopienu likumdevējs nav nolēmis citādi, Līguma trešās daļas V sadaļas noteikumi par kopējo transporta politiku neattiecas, tāpat kā uz citiem transporta veidiem uz tiem turpina attiekties vispārējie Līguma noteikumi (1974. gada 4. aprīļa spriedums lietā 167/73 Komisija/Francija Recueil, 359. lpp., 32. punkts, kā arī 1986. gada 30. aprīļa spriedums apvienotajās lietās no 209/84 līdz 213/84 *Asjes* u.c., *Recueil*, 1425. lpp., 45. punkts).

22 Tomēr, runājot par pakalpojumu sniegšanas brīvību, atbilstoši EKL 51. panta 1. punktam EKL 49. pants kā tāds nav piemērojums gaisa pārvadājumu jomai (šajā ziņā skat. 1989. gada 13. decembra spriedumu lietā C-49/89 *Corsica Ferries France, Recueil*, 4441. lpp., 10. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2002. gada 5. novembra spriedumu lietā C-467/98 Komisija/Dānija, saukts "Atvērtās debesis", *Recueil*, I-9519. lpp., 123. punkts).

23 Attiecībā uz tādiem komerciāliem pasažieru gaisa pārvadājumiem ar karsta gaisa balonu kā pamata lietā minētie jāteic, ka Kopienu likumdevējs ir noteicis vairākus pasākumus, pamatojoties uz EKL 80. panta 2. punktu, kuri, kā norāda Eiropas Komisija, var attiekties uz šādu gaisa transporta veidu. Pamata lietas faktu laikā tas attiecās uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 15. jūlija Regulu (EK) Nr. 1592/2002 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi (OV L 240, 1. lpp.), kā arī Padomes 1991. gada 16. decembra Regulu (EEK) Nr. 3922/91 par tehnisko prasību un administratīvo procedūru saskaņošanu civilās aviācijas jomā (OV L 373, 4. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1900/2006 (OV L 377, 176. lpp.).

24 Konkrētāk, attiecībā uz gaisa pārvadātāju atļaujām EEK līguma 84. panta 2. punkts (jaunajā redakcijā — EK līguma 84. panta 2. punkts, jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 80. panta 2. punkts) ir ticis īstenots, pieņemot Regulu Nr. 2407/92, kas bija piemērojama pamata lietas faktu norises laikā.

25 Ir taisnība, ka ar Regulas Nr. 2407/92 1. panta 2. punktu Padome no šīs regulas piemērošanas jomas ir izslēgusi gaisa pārvadātāju licences, tostarp attiecībā uz pasažieru pārvadāšanu pa gaisu ar bezmotora lidaparātiem, kas tādējādi ietver arī karsta gaisa balonus. Attiecībā uz šāda veida pārvadājumiem Padome šajā tiesību normā ir skaidri precizējusi, ka tiem piemēro vienīgi valstu tiesību aktus par darbības licencēm, ja tādi ir, un valsts un Kopienas tiesību aktus par gaisa pārvadātāju sertifikātu.

26 Tomēr, kā izriet no pirmajiem diviem Regulas Nr. 2407/92 apsvērumiem, Padomes mērķis, pieņemot šo regulu, bija līdz 1992. gada 31. decembrim izveidot gaisa pārvadājumu politiku iekšējam tirgum, kurš aptver teritoriju bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprite. Kopienas pienākums līdz šim datumam izveidot iekšējo tirgu, tostarp transporta jomā, bija paredzēts EEK līguma 8.a pantā (jaunajā redakcijā — EK līguma 7.a pants, jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 14. pants).

27 Šis plašais mērķis a priori attiecas arī uz tādiem komerciāliem pasažieru pārvadājumiem karsta gaisa balonā kā pamata lietā minētie.

28 Tādējādi, lai gan Regulas Nr. 2407/92 1. panta 2. punktā paredzēto izslēgšanu acīmredzami izskaidro tas, ka gaisa transporta nozares īpatnības nepamato tādu komerciālo pasažieru pārvadājumu karsta gaisa balonā, par kādu ir runa pamata lietā, pakļaušanu šai regulā paredzētajiem noteikumiem, no tā tomēr neizriet, ka ar šo izslēgšanu Kopienu likumdevējs būtu paredzējis šādus pārvadājumus pilnībā izslēgt no Līguma piemērošanas jomas.

29 No visa iepriekš minētā izriet, ka tāda komerciāla pasažieru pārvadāšana karsta gaisa balonā, par kādu ir runa pamata lietā, ietilpst EK līguma piemērošanas jomā un ka uz to tādējādi attiecas tāds vispārīgais tā noteikums kā EKL 12. pants.

30 Tādējādi, lai sniegtu iesniedzējtiesai noderīgu atbildi, uzdotie jautājumi jāaplūko no EKL 12. panta, kurā nostiprināts vispārējais princips par nediskrimināciju pilsonības dēļ, viedokļa (it īpaši skat. 2007. gada 11. janvāra spriedumu lietā C-40/05 *Lyyski*, Krājums, I-99. lpp., 33. punkts, un 2009. gada 5. marta spriedumu lietā C-222/07 *UTECA*, Krājums, I-1407. lpp., 37. punkts).

Par pirmo līdz trešo jautājumu

31 Ar savu pirmo līdz trešo jautājumu, kas aplūkojami kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai EKL 12. pants pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā minētais, ar kuru, lai šajā dalībvalstī varētu organizēt lidojumus ar gaisa balonu, šī tiesiskā regulējuma neievērošanas gadījumā tiekot paredzētiem administratīviem sodiem:

— personai, kuras dzīvesvieta vai juridiskā adrese ir citā dalībvalstī un kurai šajā otrajā dalībvalstī ir izsniegta atļauja komerciālu lidojumu ar gaisa balonu veikšanai, tiek pieprasīts, lai tai pirmajā dalībvalstī būtu dzīvesvieta vai juridiskā adrese, un

— šai personai tiek uzlikts pienākums saņemt jaunu atļauju, pienācīgi neņemot vērā, ka prasības [atļaujas saņemšanai] būtībā ir identiskas tām, kādas personai ir jāizpilda tās atļaujas saņemšanai, kas tai jau ir izsniegta otrajā dalībvalstī.

32 Šajā ziņā pastāvīgajā judikatūrā ir noteikts, ka noteikumi par vienlīdzīgu attieksmi starp pilsoņiem un personām, kas nav pilsoņi, aizliedz ne vien atklātu diskrimināciju pilsonības dēļ vai, kas attiecas uz sabiedrību — juridiskās adreses dēļ, bet arī jebkādu slēptu diskrimināciju, kas, piemērojot citus atšķirības kritērijus, faktiski noved pie tā paša rezultāta (2009. gada 27. oktobra spriedums lietā C-115/08 *ČEZ*, Krājums, I-10265. lpp., 92. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Pirmkārt, ciktāl dalībvalsts tiesiskajā regulējumā, kā pamata lietā, lai tajā varētu organizēt komerciālus lidojumus ar gaisa balonu, ir prasīta dzīvesvieta vai juridiskā adrese šajā pašā dalībvalstī, ar to tiek noteikts atšķirības kritērijs, kas fiziskajām personām ir atkarīgs no viņu dzīvesvietas, bet sabiedrībām — no to juridiskās adreses.

34 Attiecībā, pirmkārt, uz atšķirības kritēriju, kura pamatā ir dzīvesvieta: tas faktiski noved pie tāda paša rezultāta kā diskriminācija pilsonības dēļ, jo tā ir nelabvēlīga galvenokārt citu dalībvalstu pilsoņiem, jo nerezidenti visbiežāk ir citu valstu pilsoņi (šajā ziņā it īpaši skat. 1999. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-224/97 *Ciola, Recueil*, I-2517. lpp., 14. punkts; 2003. gada 16. janvāra spriedumu lietā C-388/01 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-721. lpp., 14. punkts, un 2005. gada 15. marta spriedumu lietā C-209/03 *Bidar*, Krājums, I-2119. lpp., 53. punkts).

35 Šāda atšķirīga attieksme ir attaisnojama tikai tad, ja tā ir pamatota ar objektīviem apsvērumiem, kas nav saistīti ar attiecīgo personu pilsonību, un ja šie apsvērumi ir samērīgi ar valsts tiesību leģitīmo mērķi (iepriekš minētais spriedums lietā *Bidar*, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Tomēr no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka attiecībā uz tādu tiesisko regulējumu kā pamata lietā minētais pastāvētu šāds pamatojums.

37 Attiecībā, otrkārt, uz atšķirības kritēriju, kura pamatā ir juridiskā adrese: tas principā, kā izriet no šā sprieduma 32. punktā minētās judikatūras, ir diskriminācija pilsonības dēļ.

38 Otrkārt, ar tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, uzliekot personai, kuras dzīvesvieta vai juridiskā adrese ir citā dalībvalstī un kurai šajā otrajā dalībvalstī ir izsniegta atļauja komerciālu lidojumu ar gaisa balonu veikšanai, pienākumu pirmajā dalībvalstī saņemt jaunu atļauju, pienācīgi netiek ņemts vērā, ka prasības atļaujas saņemšanai būtībā ir identiskas prasībām tās atļaujas saņemšanai, kas šai personai jau ir izsniegta otrajā dalībvalstī. Šādi ar šo tiesisko regulējumu tiek noteikts atšķirības kritērijs, kas noved pie tāda paša rezultāta kā uz pilsonību balstīts kritērijs.

39 Atsakoties ņemt vērā otrajā dalībvalstī izsniegto atļauju, šāds tiesiskais regulējums attiecīgajai personai, ja tā vēlas organizēt komerciālus lidojumus ar gaisa balonu pirmās dalībvalsts teritorijā, tiek uzlikts pienākums atkārtoti veikt visas atļaujas saņemšanai nepieciešamās darbības. Šīs dalībvalsts uzliktais pienākums praksē galvenokārt attiecas uz citu dalībvalstu pilsoņiem vai sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir citās dalībvalstīs.

40 Austrijas valdība apgalvo, ka pienākumu saņemt Austrijas iestāžu izsniegtu atļauju pamato interese aizsargāt pārvadāto personu dzīvību un veselību un gaisa transporta

drošības intereses. Turklāt tā apstrīd iesniedzējtiesas secināto, ka M. Neikirhingeram Vācijā izsniegtās atļaujas izsniegšanas nosacījumi, no vienas puses, un Austrijā paredzētie nosacījumi, no otras puses, būtībā esot identiski.

41 Attiecībā uz šo secinājumu ir jāatgādina, ka Tiesai, ievērojot kompetenču sadali starp Savienības tiesām un valsts tiesām, ir jāņem vērā faktiskie un tiesiskie apstākļi, kādos ir uzdots prejudiciālais jautājums, kā tas ir definēts lēmumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu (skat. 2001. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-475/99 *Ambulanz Glöckner, Recueil*, I-8089. lpp., 10. punkts, kā arī 2003. gada 13. novembra spriedumu lietā C-153/02 *Neri, Recueil*, I-13555. lpp., 35. punkts). Tādējādi Tiesas kompetencē neietilpst izteikt savu viedokli par tādu secinājumu kā iesniedzējtiesas veiktais attiecībā uz divu attiecīgo dalībvalstu tiesiskā regulējuma par atļauju, par kurām ir runa pamata lietā, izsniegšanas nosacījumu līdzību.

42 Attiecībā uz Austrijas valdības minēto interešu aizsardzību: tās nenoliedzami ir leģitīmi mērķi. Tomēr tas, ka dalībvalsts tādai personai kā M. Neikirhingers uzliek pienākumu saņemt jaunu atļauju, pienācīgi neņemot vērā, ka atļaujas izsniegšanas nosacījumi būtībā ir identiski atļaujas, kura viņam jau ir izsniegta citā dalībvalstī, izsniegšanas nosacījumiem, kā pamatoti norāda Polijas valdība un Komisija, nav samērīgi ar izvirzītajiem leģitīmajiem mērķiem. Tā kā abās dalībvalstīs attiecīgo pārvadāšanas atļauju, par kurām ir runa pamata lietā, izsniegšanas nosacījumi ir identiski, ir jāuzskata, ka intereses, uz kurām atsaucas Austrijas valdība, jau ir ņemtas vērā, izsniedzot pirmo licenci Vācijā.

43 No iepriekš minētā izriet, ka tāds tiesiskais regulējums kā pamata lietā minētais faktiski ir diskriminācija pilsonības dēļ, ko vēl jo vairāk pastiprina administratīvie sodi, kas tiek uzlikti šī tiesiskā regulējuma neievērošanas gadījumā.

44 Tādējādi uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka EKL 12. pants nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, ar kuru, lai šajā dalībvalstī varētu organizēt lidojumus ar gaisa balonu, šī tiesiskā regulējuma neievērošanas gadījumā paredzot administratīvus sodus:

— personai, kuras dzīvesvieta vai juridiskā adrese ir citā dalībvalstī un kurai šajā otrajā dalībvalstī ir izsniegta atļauja komerciālu lidojumu ar gaisa balonu veikšanai, tiek pieprasīts, lai tai pirmajā dalībvalstī būtu dzīvesvieta vai juridiskā adrese, un

— šai personai tiek uzlikts pienākums saņemt jaunu atļauju, pienācīgi neņemot vērā, ka prasības atļaujas saņemšanai būtībā ir identiskas prasībām tās atļaujas saņemšanai, kas šai personai jau ir izsniegta otrajā dalībvalstī.

Par tiesāšanās izdevumiem

45 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nosprież:

EKL 12. pants nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, ar kuru, lai šajā dalībvalstī varētu organizēt lidojumus ar gaisa balonu, šī tiesiskā regulējuma neievērošanas gadījumā paredzot administratīvus sodus:

— **personai, kuras dzīvesvieta vai juridiskā adrese ir citā dalībvalstī un kurai šajā otrajā dalībvalstī ir izsniegta atļauja komerciālu lidojumu ar gaisa balonu veikšanai, tiek pieprasīts, lai tai pirmajā dalībvalstī būtu dzīvesvieta vai juridiskā adrese, un**

— **šai personai tiek uzlikts pienākums saņemt jaunu atļauju, pienācīgi neņemot vērā, ka prasības atļaujas saņemšanai būtībā ir identiskas prasībām tās atļaujas saņemšanai, kas šai personai jau ir izsniegta otrajā dalībvalstī.**

[Paraksti]